

Sanja Vulić
Zagreb

IMENIČKE TVORENICE U PJESMAMA ANTE - TONIJA VALČIĆA

UDK: 811.163.42'367.622'282.2

Rad primljen za tisak 20.07.2000.

Čakavska rič, Split, 2000. br 1-2

Izvorni znanstveni rad

Original scientific paper

Recenzenti: Joško Božanić, Josip Lisac

U radu se razmatraju standardnojezični i ošljački imenički sufiksi u pjesničkim zbirkama Ante Valčića. Težište je stavljeno na međusobni odnos tih dviju temeljnih skupina imeničkih sufikasa u Valčićevim zbirkama.

Ključne riječi:

Valčić, pjesničke zbirke, imenice, tvorba riječi

Pjesnik Ante-Toni Valčić rođen je 1. lipnja 1932. godine na malom otočiću Ošljaku, smještenom u kanalu između Zadra i mjesta Preka na otoku Ugljanu. Pripada krugu čakavskih pjesnika sa zadarskoga područja koji se u posljednje vrijeme ističu vrlo plodnom poetskom djelatnošću. U tom je krugu pjesničko djelo Tonija Valčića dobro poznato dok ga šira hrvatska javnost znatno manje poznaje. Temeljno je Valčićevo pjesničko nadahnuće njegov rodni otok. Stoga nije čudno što je, nakon objavljene zbirke pjesama na književnom jeziku, u sljedećim pjesmama za svoj pjesnički jezik izabrao čakavštinu, točnije svoj ošljački govor, a - pisati pjesme na tom idiomu - znači pisati na pjesničkom jeziku temeljenom na čakavskom narječju ili, još preciznije, na rubnom poddijalektu srednjočakavskoga dijalekta toga narječja s ikavsko-ekavskim refleksom jata. Ukratko, Toni Valčić do sada je objavio dvije pjesničke zbirke. Prva od njih, pod naslovom *U krilu školja* (Ogranak Matice hrvatske Zadar, Zadar 1996), sadrži pjesme na hrvatskom književnom jeziku, a druga, pod naslovom *Nikoga ni*

(Ogranak Matice hrvatske Zadar, Zadar 1998), isključivo pjesme na ošljačkoj čakavici. Prva se zbirka sastoji od 31, a druga od 35 dužih ili kraćih pjesama. Jezik tih dviju pjesničkih zbirki moguće je uspoređivati na različitim razinama. Na leksičkoj je razini moguće izdvojiti više riječi koje se rabe i u jednoj i u drugoj pjesničkoj zbirci. Naravno, među njima je veći broj riječi koje su zajedničke i ošljačkom govoru i književnom jeziku, ali je isto tako i zamjetan broj ošljačkih dijalektalizama u zbirci na književnom jeziku, koji se, naravno, rabe i u čakavskoj zbirci. Među takvim su riječima po brojnosti uočljive imeničke tvorenice, pa će se ovaj rad temeljiti na analizi imenica, i to na rječotvorbenoj razini.

Stoga će ovom prigodom biti ponajprije razmatrane imeničke izvedenice nastale sufiksalsnom tvorbom u tekstovima Tonija Valčića, a usto i rjeđi primjeri ostalih tipova imeničkih tvorbi. U prvoj je Valčićevoj pjesničkoj zbirci moguće izdvojiti 55 različitih imeničkih izvedenica sufiksalsnom tvorbom, te 24 različita sufiksa¹ kojima su te imenice izvedene. U drugoj je pak Valčićevoj pjesničkoj zbirci moguće izdvojiti 36 različitih imeničkih izvedenica sufiksalsnom tvorbom, te 23 različita sufiksa² kojima su te imenice izvedene. Od toga 12 sufikasa (praktički polovica sufikasa pojedine zbirke) pripada i standardnojezičnoj i čakavskoj zbirci.³ Pritom za 3 sufiksa (-ić, -ina, -je) nema niti jedne zajedničke izvedenice u objema zbirkama. Sufiksom -ić izvedene su imenice *Božić* (1; 21)⁴, *bančič* (2; 50, 53), *facolić* (2; 15) i *fuštančić* (2; 52). Sve su izvedenice iz druge zbirke umanjene ošljačkih leksema kojih nema u književnom jeziku pa je stoga logično što ih nema u standardnojezičnoj zbirci⁵. Veći broj umanjena sufiksom -ić u čakavskoj zbirci može se protumačiti općenito većom uporabom deminutiva kao izražajnog sredstva u čakavskom narječju nego u književnom jeziku. Sufiksom -ina izvedene su imenice *starina* (1; 17), *toplina* (1; 20) s preoblikom

¹ To su sljedeći sufiksi: -∅, -a, -(a)c, -āj, -(a)k, -āk, -ār, -av, -ba, -ica, -ić, -ik, -ina, -ište, -jāj, -jāk, -je, -nik, -nja, -o, -ōst, -ota, -stvo, -va.

² To su sljedeći sufiksi: -∅, -a, -bina, -est, -ica, -ić, -ienca, -in, -ina, -inja, -ište, -je, -jienje, -jok, -nja, -o, -or, -ost, -ota, -otica, -ov, -stvo, -va.

³ To su sufiksi: -∅, -a, -ica, -ić, -ina, -ište, -je, -nja, -o, -ota, -stvo, -va.

⁴ Prvi broj u zagradi označuje broj izvora (pjesničke zbirke), a brojevi poslije točke sa zarezom označuju broj stranice u izvoru.

⁵ Te je izvedenice moguće izraziti preoblikama 'mali banak', 'mali facuol' i 'mali fuštân', a značenje im je 'klupica', 'rupčić', dok je *fuštân* na suvremenom književnom jeziku moguće opisati kao 'dio ženskog rublja' od kojega je *fuštančić* deminutivna izvedenica. Pri izvođenju *facuol* > *facolić* dolazi do promjene fonemskoga sastava osnove uvjetovane promjenom kvantitete samoglasnika jer se duljenjem vokala *o* ostvaruje dvoglas *uo*.

'osobina onoga što je toplo', *vedrina* (1; 50) i *pàučina* (2; 11). Prefiksarno-sufiksno tvorbom izvedena je imenica *površina* s prefiksom *po-* i sufiksom *-ina* (1, 26). Za razliku od većine tipično čakavskih izvedenica sufiksom *-ič* u čakavskoj zbirci, izvedenica *pàučina* sufiksom *-ina* rabi se, kao što je poznato, i u standardnom jeziku. Sufiksom *-je* izvedene su imenice *klasje* (1; 50), *obzorje* (1; 31), *zdravlje* (1; 44) i *poštiênje* (2; 59). Ošljačka izvedenica *poštiênje* ne razlikuje se od svoje standardnojezične inačice sufiksom nego samo naglaskom i fonemskim sastavom tvorbene osnove zbog realizacije dvoglasa *ie* uobičajenog u ošljačkom govoru (4, 959)⁶.

Sufiksom *-a* izvedene su imenice *besida* (1; 14), *besìda* (2; 54) od glagola *besìditi*, zatim *unuka* (1; 48); *želja* (1, 41) i *rabòta* (2; 56). Osim riječi *unuka* koja je izvedena od imenice, sve su ostale izvedenice od glagola. Ošljačka izvedenica *rabòta* izvedena je od glagola *rabòtati* koji je uobičajen u brojnim čakavskim govorima. Ikavski refleks *jata* u izvedenici *besida* u standardnojezičnoj zbirci jasno ukazuje da je ta riječ preuzeta iz ošljačkoga govora pa stoga ne začuđuje njena pojavnost i u čakavskoj zbirci. Premda u standardnojezičnoj zbirci nisu zabilježeni naglasci, može se pretpostaviti da je ta riječ preuzeta s istim akcentom koji se rabi u ošljačkom govoru, a zabilježen je u čakavskoj zbirci. Prefiksarno-sufiksno tvorbom izvedena je imenica *uspomena* (1; 24) s prefiksom *u-* i sufiksom *-a*. Sufiksom *-ište* izvedena je imenica *ognjište* (1; 15), odnosno *ògnjište* (2; 12) koja se rabi i u standardnom jeziku i u ošljačkom govoru. S druge strane, izvedenica *kuhnja* (1; 21), odnosno *kùhnja* (2; 10) sufiksom *-nja* od glagola *kuhati* (za razliku od standardnojezične izvedenice sufiksom *-inja*) karakteristična je za ošljački govor odakle je, poput izvedenice *rabòta*, preuzeta u standardnojezičnoj zbirci. Sufiksom *-nja* još je izvedena imenica *čeznja* (1; 41) iz skraćene glagolske osnove. Sufiksom *-o* izvedena je samo jedna imenica koja se susreće u obje zbirke: *jugo* (1; 7), odnosno *jùgo* (2; 22) sa standardnojezičnom preoblikom 'vjetar s juga', odnosno ošljačkom preoblikom 'vitar s juga'⁷. Budući da je Valčićevo pjesništvo nadahnuto mediteranskim podnebljem, a ta riječ pripada i standardnom jeziku i ošljačkom govoru, logična je njena pojavnost u objema zbirkama. Sufiksom *-ota* izvedene su imenice *dobrota* (1; 46, 50), odnosno *dobròta* (2; 59) i *ljepota* (1; 25, 28, 31). Prva je od tih izvedenica zabilježena u obje zbirke bez ikakve razlike na rječotvorbenoj razini pa je

⁶ Prvi broj u zagradi odnosi se na broj bibliografske jedinice u popisu literature, a broj poslije točke sa zarezom označuje broj stranice u toj bibliografskoj jedinici.

⁷ Preobliske obvezno moraju biti izražene na onom idiomu kojemu pripada tvorenica.

moguće govoriti samo o naglasnim inačicama te riječi. Imenice *bogatstvo* (1; 38), *carstvo* (1; 30, 31) i *prostranstvo* (1; 41) izvedene su sufiksom *-stvo*. Posljednja od njih, koja je izvedena od glagolskoga pridjeva, nema sukladnice u čakavskoj zbirci, a ostale dvije imaju u potvrdama *bogâstvo* (2; 40, 53, 56) i *cârstvo* (2; 31, 40, 50) koje su također izvedene sufiksom *-stvo*. U tim se čakavskim primjerima ostvaruje naknadno produženi samoglasnik *a* s karakterističnim poludugim akcentom /^ˆ/ u ošljačkom govoru (4; 959). Usto se još događa redukcija prvoga *t* iz skupa *-tstv-* u izvedenici *bogâstvo*. Jedina izvedenica sufiksom *-va* jest *molitva* (1; 46), odnosno *molîtva* (2; 25, 40, 62), a razlikuje se u zbirkama samo akcentnatskom realizacijom.

Inače je u standardnojezičnoj zbirci najčešći sufiks *-Ø* kojim je izvedeno čak 12 različitih imeničkih tvorenica, a u čakavskoj zbirci samo dvije. Iz glagola su izvedene imenice *bol* (1; 13, 24, 38, 46), *fijuk* (1; 28), *muk* (1; 17), odnosno *mûk* (2; 7), *pjev* (1; 30), *plač* (1; 7, 17), *pozdrav* (1; 28, 41), *rod* (1; 6), *stvor* (1; 20, 38, 50), odnosno *stvòr* (2; 23), *zanos* (1; 24), *zbor* (1, 31), dok je imenica *plam* (1; 44) izvedena skraćivanjem iz tvorbeno nemotivirane i stilski neobilježene imenice *plamen*, a imenica *zvon* (1; 10, 14) izvedenica od imenice *zvono*. Objema su zbirkama zajedničke samo izvedenica *stvor* i izvedenica *muk* od glagola *mučati*, a to su istodobno jedini primjeri izvedenica *-Ø* sufiksom u čakavskoj zbirci. Stilski obilježene izvedenice, odnosno poetske riječi *pjev*, *plam*, *zvon* te izvedenica *fijuk* od onomatopejskoga glagola *fijukati* karakteristične su za standardnojezičnu zbirku dok u zbirci na rodnom ošljačkom govoru Valčić nije trebao takva izražajna sredstva. S druge strane, u čakavskoj je zbirci najčešći sufiks *-ica* koji je u standardnojezičnoj zbirci znatno rjeđi. Takav odnos ne začuđuje jer je sufiks *-ica* i inače vrlo plodan u čakavskom narječju, premda je čest i u standardnom jeziku. Zanimljivo je pritom da je tim sufiksom u ovom slučaju izvedena samo jedna umanjena *crkvica* (1; 42) te dvije imenice koje označuju žensku osobu, a izvedene su iz imenica koje označuju mušku osobu. To su izvedenice *bodulica* (1; 46), odnosno *bodulîca* (2; 50) i *cesarića* (2; 31). Sve ostale izvedenice označuju stvar, a uglavnom su izvedene od pridjeva kao *grobница* (1; 41) s preoblikom 'grobna jama', *crvenîca* (2; 25, 31, 40) s preoblikom 'crvena zemlja', *čâđavica* (2, 10) s preoblikom 'čađava seoska kuhinja', *uljenica* (2; 30) s preoblikom 'uljena svijeća', a rjeđe od imenica kao *dušîca* (2; 51) s preoblikom 'žičak za lumin za duše umrlih' i *sîngerica* (2; 58) s preoblikom 'šivaća makina marke Singer'. Objema je zbirkama zajednička samo izvedenica *bodulica* koja je u standardnojezičnoj zbirci preuzeta iz ošljačkoga govora. Izvedenica *cesarica* iz ošljačkoga govora ne rabi se u standardnom jeziku, a

umjesto izvedenice *uljenica* rabi se glasovna inačica *uljanica*, dok *singerica* pripada i nazivlju standardnoga jezika.

Sufiksom *-ost* izvedene su imenice *mlādost* (2; 12, 13), *stārost* (2; 15) i *škřtost* (2; 19). Navedeni primjeri jasno pokazuju da se u ošljačkom govoru sufiks ostvaruje bez nenaglašene dužine. Stoga sufiks *-ost* valja svrstati među čakavske sufikse. S druge strane, u standardnom se jeziku ostvaruje sufiks *-ōst* pa sukladnicu *mladost* (1; 7, 24, 29) u standardnojezičnoj zbirici (u kojoj nisu označene izgovorne odrednice) valja smatrati izvedenicom sufiksom *-ōst*. Isto vrijedi i za imenicu *svjetlost* (1; 44) te izvedenicu *radost* (1; 7, 18, 21, 24, 29, 41) od glagola *radovati se*. Sufiksi *-ōst* i *-ost* u međusobnom se odnosu mogu uvjetno smatrati inačicama.

Sufiksom *-ba* izvedene su imenice *družba* (1; 43), *gozba* (1; 43) i stilski obilježena riječ *sudba* (1; 18, 31, 38, 43). Budući da je u zbirici na ošljačkom govoru znatno manje izražena potreba za stilski obilježenim i poetskim riječima, umjesto riječi *sudba* rabi se stilski neobilježena izvedenica *sudbīna* (2; 17, 25) sufiksom *-bina*.

Sufiksom *-ār* izvedene su imenice *ribar* (1; 28, 36) i *sanjar* (1; 50). Tom je standardnojezičnom sufiksu sukladan ošljački sufiks *-or*⁸ u izvedenici *rībor* (2; 44) pa možemo uvjetno govoriti o fonološkim inačicama standardnojezičnoga i ošljačkoga sufiksa koji se vežu uz istu tvorbenu osnovu. U sličnom su odnosu standardnojezični sufiks *-av* i ošljački *-ov*⁹ kojima su izvedene inačice *ljubav* (1; 29, 39, 46) i *ljubōv* (2; 59). Razlika je samo u tom što u ovom slučaju tvorbene osnove nisu u potpunosti istovjetne nego se razlikuju po naglašenošću/nenaglašenošću samoglasnika.

Zanimljiv je i odnos sufiksa *-jāk* u izvedenici *dimnjak* (1; 17) prema sufiksu *-jok* u izvedenici *kūrjok* (2; 22, 25)¹⁰. Naime, te su dvije izvedenice istoznačne jer je imenica *kūrjok* izvedena iz glagola *kurīti* u značenju 'dimiti'. Standardnojezični sufiks *-jāk* i ošljački sufiks *-jok* opet se mogu smatrati svojevrsnim fonološkim inačicama, kao i prethodno navedeni sufiksi *-ār* i *-or* te *-av* i *-ov*.

Neki su sufiksi zabilježeni samo u standardnojezičnoj zbirici što, naravno, ne isključuje pojavnost tih sufikasa, ili pak njihovih fonoloških inačica, u ošljačkom

⁸ U ošljačkom se primjeru promijenila boja vokala u zatvorenom pravcu, tj. *a > o*.

⁹ Fonem *o* koji je zabilježen u sufiksu *-ov* u riječi *ljubōv* nastao je zatvaranjem izgovora staroga dugoga samoglasnika *a*, sve do promjene boje samoglasnika.

¹⁰ Na str. 22 zabilježen je ostvaraj *kūrjok* pa je tu vjerojatno riječ o tiskarskoj pogrešci, a ispravnim valja smatrati ostvaraj *kurjok* (2; 25) koji je zabilježen i pri terenskom istraživanju ošljačkoga govora (4; 959).

govoru. Toj skupini pripada sufiks *-(a)c* kojim je izvedena samo imenica *starac* (1; 21), zatim sufiks *-āj* kojim je izvedena imenica *smiraj* (1; 25), sufiks *-(a)k* u imenici *potomak* (1; 20, 31, 42) izvedenoj od priloga, u imenici *predak* (1; 20, 21, 25, 31) izvedenoj od prijedloga te u imenicama *povratak* (1; 39) i *stisak* (1; 7) izvedenim od glagola *povratiti* i *stisnuti*. U toj je skupini još nekoliko sufikasa sa samo po jednom izvedenicom u zbirci: sufiks *-āk* kojim je izvedena imenica *Badnjak* (1; 21), zatim sufiks *-īk* s izvedenicom *moćnik* (1; 38), sufiks *-jāj* s izvedenicom *zagrljaj* (1; 30) i sufiks *-nīk* s izvedenicom *vjesnik* (1; 31).

Preostali sufiksi koji su zabilježeni samo u čakavskoj zbirci, mogu se podijeliti u četiri skupine. U prvoj su oni koji se rabe i u standardnom jeziku. Ta je sufiksalna skupina ujedno i najbrojnija. Pripada joj sufiks *-est* kojim je izvedena imenica *bđlest* (2; 56) s preoblikom 'stanje boli', zatim sufiks *-inja* s izvedenicom *sviētinja* (2; 30) i sufiks *-otica* s izvedenom imenicom *lipotica* (2; 11, 29, 31). U drugoj je skupini sufiks *-in* kojim je izvedena imenica *reumīn* (2; 51) s ošljačkom preoblikom 'mast za ličiti reumu'. Taj se sufiks također rabi i u standardnom jeziku, ali samo za izvođenje muških etnika te rjeđe inih imenica koje znače mušku osobu¹¹. U čakavskom je narječju, pa tako i u ošljačkom govoru, taj sufiks znatno češći te, osim za tvorbu imenica koje znače mušku osobu, vrlo često služi pri tvorbi imenica koje označuju stvari ili pojave. Taj je tvorbeni tip u ošljačkom i brojnim drugim čakavskim govorima usvojen pod utjecajem talijanskoga jezika, odnosno dijalekata toga jezika. Treća skupina pripada sufiksima koji se uvjetno mogu smatrati glasovnim inačicama standardnojezičnih sufikasa. U toj je skupini samo sufiks *-ijenje* s izvedenicom *strpljiēnje* (2; 59) od ošljačkoga glagola *strpiti se*. Taj se sufiks razlikuje od standardnojezičnoga sufiksa *-jenje* na isti način na koji se već spomenuti ošljački sufiks *-ienje* razlikuje od standardnojezičnoga sufiksa *-enje*, tj. po dvoglasu *ie* koji se realizira u ošljačkom govoru. Četvrtoj skupini pripada također samo jedan sufiks, a razlikuje se od svih ostalih sufikasa u razmatranim dvjema zbirkama po tome što je riječ o posuđenici koja je prilagođena sustavu ošljačkoga govora. Naime, sufiks *-ienca*, kojim je izvedena imenica *partiēnca* (2, 57) od glagola *pārtiti*, potječe od talijanskoga sufiksa *-enza*. Budući da je značenje riječi *partiēnca* moguće izraziti preoblikom na ošljačkom govoru, smatramo je, neovisno o postojećoj talijanskoj riječi *partenza*, izvedenicom sufiksom *-ienca*. Taj je sufiks također srazmjerno čest u brojnim čakavskim govorima. Naravno, sve ostale tuđice koje su izvedenice u jeziku

¹¹ Pritom se, naravno, ima u vidu samo imenički sufiks *-in*. Pridjevski sufiks *-in*, kao ni ostali neimenički sufiksi, ovom se prigodom ne razmatraju.

donatoru, a koje su u sustavu primatelju, u ovom slučaju ošljačkom govoru, izgubile tvorbenu vezu na sinkronijskoj razini, ne smatraju se izvedenicama nego tvorbenu nemotiviranim riječima. Tako je npr. ošljačka riječ *šufērîn* (2, 50) u značenju 'šibica' sa stajališta etimologije izvedena sufiksom *-in*, a osnova riječi je dalmatoromanski leksički ostatak od latinskoga nominativa *sulphur* (6; 361), tj. *sulpur* ili *sulfur* (7; 329). Sa stajališta pak tvorbe riječi imenica *šufērîn* je u ošljačkom govoru tvorbenu nemotivirana jer je izgubljena tvorbena veza. Isti je slučaj npr. s ošljačkom riječju *tavajuôl*¹² (2; 58) u značenju 'ubrus'. Sa stajališta etimologije ta je riječ povezana s riječju *tavâja* (2; 58) u značenju 'stolnjak' koja se također rabi u ošljačkom govoru. Te riječi potječu od talijanskoga naziva *tovaglia* iz kojega je sufiksom *-olo* izveden naziv *tovagliolo*. Ti su nazivi preko mletačkih inačica *tavaia* i *tavaiol* (3; 351) prihvaćeni u brojnim čakavskim govorima pa tako i u ošljačkom. Budući da u tom govoru na razini sadržaja nije moguće tvorbenu preoblikom izravno povezati nazive *tavâja* i *tavajuôl* ne može se taj drugi naziv smatrati izvedenicom sufiksom *-uol* nego tvorbenu nemotiviranom riječju. Naravno, u nekim je drugim primjerima moguće govoriti o sufiksu *-ol* ili pak *-uol* u čakavskom narječju, ali to nije predmetom ovoga rada. Naravno, to vrijedi i za autohtone hrvatske riječi kao što je npr. imenica *težôk*¹³ (2; 31, 73) 'tèžāk, poljodjelac'. U prošlosti je ta riječ izvedena sufiksom *-āk* iz glagola *težiti* u značenju 'obrađivati zemlju' (6; 452). Budući da se danas glagol *težiti* više ne rabi u tom značenju, sa stajališta današnje tvorbe riječi imenica *težôk* nije tvorbenu motivirana.

Pojavnost imeničkih tvorenica koje nisu izvedene sufiksalsnom tvorbom u Valčićevim je pjesničkim zbirkama gotovo zanemariva. Tako je npr. prefiksalsnom tvorbom izvedena samo imenica *nevîra* (2; 49) kao izvedenica prefiksom *ne-* od riječi *vîra*. Kao i inače u tipu tvorbe tim prefiksom, i ovdje prefiks *ne-* u izvedenici *nevîra* nijeće svojstvo osnovne riječi *vîra* (2; 49). Među Valčićevom tvorenica još je i sraslica *očenôš* (2; 30). Ta je sraslica nastala slaganjem ustavljenog dvočlanog sintagmatskog skupa *oče noš* u složenicu.

Na kraju se može zaključiti da u Valčićevoj čakavskoj zbirci znatno prevladavaju tvorbenu tipovi i sufiksi koji se rabe i u standardnom jeziku. Po brojnosti slijede sufiksi koji se mogu smatrati fonološkim inačicama standardnojezičnih sufikasa dok je broj tipično čakavskih sufikasa, kao i specifičnih sufiksalsnih izvedenica zanemariv. Usto valja naglasiti da su Valčićevi ošljački sufiksi kojih

¹² Uz dvoglas *ie* u ošljačkom se govoru ostvaruje i dvoglas *uo* (4; 959) koji je vidljiv i u primjeru *tavajuol*.

¹³ Zabilježeni fonem *ô* u riječi *težôk* rezultat je zatvaranja staroga dugoga fonema *ā*.

nema u standardnom jeziku, redovito prilagođene posuđenice iz drugih jezika. Takva raspodjela nije začudna jer najveći broj imeničkih tvorenica u nekom idiomu obično pripada jezičnoj nadgradnji i intelektualnom leksiku, a znatno ih manje pripada tzv. svakodnevnom leksiku koji je tematski ograničen na samo neka područja ljudskoga života.

Izvori:

1. Ante - Toni Valčić: *U krilu školja*, Ogranak Matice hrvatske Zadar, Zadar 1996.
2. Ante - Toni Valčić: *Nikoga ni*, Ogranak Matice hrvatske Zadar, Zadar 1998.

Literatura:

1. Stjepan Babić: »Sinkronija i dijakronija u tvorbi riječi«, *Jezik* 1/37, Zagreb 1989, str. 1-9.
2. Stjepan Babić: *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku*, Zagreb 1991.
3. Vesna Lipovac-Radulović: *Romanizmi u Crnoj Gori. Jugoistočni dio Boke kotorske*, Cetinje - Titograd 1981.
4. Josip Lisac: »Uz proučavanje kaljskoga i ošljačkoga govora«, *Marulić* 5, Zagreb 1999.
5. Iva Lukežić: *Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt*, Izdavački centar Rijeka, Rijeka 1990.
6. Petar Skok: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knj. 3, Zagreb 1973.
7. M. Žepić: *Džepni rječnik latinskoga i hrvatskoga jezika*, Zagreb 1913.

FORMAZIONI NOMINALI NELLE POESIE DI ANTE TONI VALČIĆ

Riassunto

Il lavoro esamina i suffissi nominali della lingua standard e di Ošljak nelle raccolte poetiche di Ante Valčić. Massima importanza è data al rapporto reciproco di questi due gruppi fondamentali di suffissi nominali nelle raccolte del Valčić.